

Зато у овим радосним данима постимо свестрано, поштено, људски; не бојмо се да станемо пред Витлејемску пећину, припремимо дарове дародавцу Богомладенцу, станимо пред том пећином сјајнијом и светлијом од најраскошнијих одаја јер је онај који нам из ње долази светлост предвечна и нестворена. Њега дочекујмо ових светих и радосних дана у подвигу, у молитви љубећи њега, љубећи једни друге, љубећи творевину Његову. О смирењу и нашем подвигу сведочи наш благопочивши патријарх Павле у тексту објављеном на званичном сајту Српске Православне Цркве, који деломично преносимо:

Смиреност је, дакле, браћо и сестре, мајка свију еванђелских врлина, јер се Бог гордима противи, а смирењем даје благодат. Онај коме се Бог противи, јер се уствари тај грешник противи Богу, тај не може имати никакву благодат, никакав напредак ни у чему. Он ће задобити вечну пропаст, ако се не покаје. Смиреност је дакле темељ и основа свију еванђелских врлина. То не значи бити пасиван, није то мртвило духовно. Напротив, смиреност захтева једну огромну снагу да у себи савладамо гордост,....

НЕКА БИ НАМ СВИМА СМИРЕНОСТ КАО ТЕМЕЉ СВИХ ВРЛИНА ДОНЕЛА БЛАГОДАТ И ДОБРОБИТ КОЈОЈ ТЕЖИМО ПОБЕЂУЈУЋИ ГОРДОСТ И НЕЗНАЊА НАША.

**ЧЕСТИТАМО СВИМ ПАРОХИЈАНИМА НАСТУПАЈУЋЕ ПРОСЛАВЕ ЛИТУРГИСКОГ СПОМЕНА:
ВАВЕЂЕЊА ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ У ХРАМ ГОСПОДНИ, АПОСТОЛА Св. АНДРЕЈА ПРВОЗВАНОГ,
Св. ВЕЛИКОМУЧЕНИЦЕ ВАРВАРЕ, ПРЕПОДОБНОГ САВЕ ОСВЕЋЕНОГ ЈЕРУСАЛИМСКОГ,
Св. НИКОЛАЈА АРХИЕПИСКОПА МИРЛИКИЈСКОГ И ЧУДОТВОРЦА
ПОСЕБНО ЧЕСТИТАМО СВИМА КОЈИ ИХ ПРОСЛАВЉАЈУ КАО КРСНЕ СЛАВЕ. ЖЕЛИМО ВАМ ДА ИХ
ПРОСЛАВИТЕ У ПОДВИГУ ХРИСТОЉУБЉА КОЈЕГ ЋЕТЕ СТИЦАТИ У СВЕТОЈ ЛИТУРГИЈИ И ТИМ
ХРИСТОЉУБЉЕМ ДОЧЕКИВАТИ СВОЈЕ ГОСТЕ И ИСПУЊАВАТИ СВОЈЕ СЛАВСКЕ ТРПЕЗЕ.**

НЕДЕЉА 25. ПО ДУХОВИМА

30/17. НОВ.

Глас 8. На јутр. Јеванђ. васк. 3. (Мк. 16,9–20). На лит. ап. 224. (Еф. 4,1–6); Јеванђ. Лк. зч. 53. (10,25–37).

На јутрењу 25. недеље по Духовима, слушамо делове из Јеванђеља у којим се сведочи Христово Васкрсење по јеванђелисти Марку да се Васкрсли Господ у први дан недеље јави најпре Марији Магдалини, **”из које бјеше испјерао седам демона.”** И она, спремна да прими истину, поверова и јави ученицима Његовим. Јави се Васкрсли Господ и путницима за Емаус, па и ученицима Својим кад бијаху за трпезом, прекори их за неверовање њихово али им ипак поверава мисију ширења благовести о Васкрсењу Његовом и спасењу васцелог света.

На св. Литургији из Посланица Ефесцима подсећамо се да смо једно Тело, један Дух, једно крштење и да је Један Бог који је у свима нама, те да са кротошћу и стрпљењем треба да подносимо један другог у љубави (Еф 4,1–6).

Из св. Јеванђеља по Луки 10,16–21 слушамо Причу о Милостивом Самарјанину. Овом причом Христос одговара старозаветном следбенику, који Га куша питањем: **”...ишћа ми треба чиниши да наследиш живош вечни, и ко је ближњи мој?”** Грађанин Самарије је испољио божанско сажалење и помогао нападнутом, од разбојника, човеку који је путовао из Јерусалима за Јерихон. Самарјани и њихова земља били су презрени од Јевреја као нечисти и Јевреји су чак избегавали пут кроз Самарију. Ни свештеник, ни Левит (чувар храма и помоћник свештеника) не сажалише се а Самарјанин показавши велику љубав помаже исцелењу рањеног. Причом о Милостивом Самарјанину Господ све опомиње да своје предрасуде о нечистим, недостојним и презреним одбацимо и да живимо љубављу вођени. Нека би нас ова прича подстакла да без предрасуда сагледавамо божанске врлине у другој, макар он испољио и негативности. Кад постимо, кад се молимо, и на сваком кораку развијајмо милосрђе, безрезервно, јер је то божанско својство.

ВАВЕЂЕЊЕ (УВОЂЕЊЕ) ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ У ХРАМ

4. ДЕЦ/21. НОВЕМ.

На Литургији Посланица Јеврејима 9,1–7; Јеванђеље по Луки 10,38–42

Родитељи Пресвете Дјеве, Јоаким и Ана, дуго нису имали деце и након дугих и искрених молитава заветоваше се да ће дете посветити Богу. Тако им се роди Марија чије име значи чекања, жељена, узвишена. Родитељи су је васпитали у свакој чистоти и светости. Када је Марија напунила три године у свечаном входу поведоше је у Јерусалимски храм. Напред су ишле девојке са упаленим свећалама а за њима Јоаким и Ана са Маријом а око њих рођаци, познаници и странци привучени величанственошћу поворке. У сусрет им изађоше свештеници на челу са Захаријем појући свештене песме. Јероним сведочи о чуду које се тада зби: Око храма, према 15 степених псалма, изграђено би 15 степеника и на свакој од њих појали су свештеници по један псалом улазећи на богослужење. На први степеник поставише родитељи трогодишњу Марију а она сама без ичије помоћи попе се уз све степенице, као одрасла. Ово задиви све присутне, а Захарије је потом уведе у ”Свјатаја свјатих” – најсветији део храма где је и сам Првосвештеник улазио једанпут годишње (на дан празника очишћења). При храму је Марија остала до своје 12 године када је по обичају требало да остави храм и ступи у брак. Марија тада објави да је дала завет свагдањег девичанства.

НЕДЕЉА 26. ПО ДУХОВИМА

7. ДЕЦ/24. НОВ.

Глас 1. На јутр. Јеванђ. васкрс. 4. (Лк. 24,1–12). На лит. ап. 229. (Еф. 5,9–19); Јеванђ. Лк. зч. 66. (12,16–21)

У ово недељно јутро доживљавамо и прослављамо Васкрсење наведеним речима двојице анђела мироносицама на гробу Распетог Господа где оне рано дођоше да помажу Тело Његово. Иако је тај догађај сам Господ најавио **”Још док бјеше у Галилеји”** учинише се апостолима још непросвећеним Духом Светим ове речи као бунцање и не вероваше мироносицама.

Ап. Павле нас ове недеље, преко Посланице Ефесцима, позива да не узимамо учешћа **”у бесјлодним дјелима шаме”** већ да та дела таме тј. грехове **”разошкривамо”**. То разоткривање да буде врлинама, а врлине се стичу учешћем у св. Литургији где се сједињујемо са Господом. Одстрањујмо се од греха и премошћујмо амбисе у којима зло и грех сакривамо. Сакривати грех дело је нечисто и дело нечастивога. Да би смо ово време поста добро осмислили и осветили јачајмо у себи свест и осећање о томе да нам је овој живот дат као увод у вечност и без кога нам нема досизања вечног живота.

Причом о безумном богаташу, коју слушамо на св. литургији, Господ нас поучава да богатство нити икакво земаљско стицање не штити од смрти. Господар живота, Господ, може у сваком тренутку да позове душу која ужива у земаљским добрима. Богатити се можемо само Богом, порука је ове јеванђељске приче. Стицање само по себи није грех као што било шта само по себи није грех; човек је тај који све чини грешним или све чини светим. Пред Богом бити богат значи имати веру и добра дела. Не стичимо земаљска добра необуздано и не заборављајмо да Спаситељ тражи ослобађање срца наших од земаљских блага.

СВЕТИ АПОСТОЛ АНДРЕЈ ПРВОЗВАНИ

13. ДЕЦ/30. НОВЕМ.

Син Јонин и брат апостола Петра био је рибар по занимању и ученик св. Јована Претече. Њега је првог позвао Христос да Га прати на путу проповедања Благве вести – Јеванђеља Господњег, због чега је и добио назив ПРВОЗВАНИ. Након Вознесења Господњег проповедао је и ширио Реч Господњу у Византији, Тракији, Подунављу, Русији, Епиру, Грчкој и Пелопонезу где пострада. Његове свете мошти налазе се у Патрасу где је глава, а рука је у Москви. У храму посвећеном преносу моштију светог Николаја Мирликијског у Земуњу налази се део моштију и ту се сваког четвртка служи Анатист св. Андреју Првозваном.